

Nº 21

5. November 1940

40. Aargang

TJENESTEKØREPLANEN

I Lokomotiv Tidende for 20. Oktober udtalte vi, at Lokomotivpersonalet allerede i flere Aar har længtes efter en Modernisering af Tjenestekøreplanen, saa den blev den værdifulde Haandbog til umiddelbar Anvendelse under Kørslen, der i høj Grad maa siges at være Brug for, og vi viste ved forskellige Eksempler, at dette Ønske ingenlunde kan anses for at være noget urimeligt, idet der ved mange Baner findes Tjenestekøreplaner af et ganske anderledes praktisk Udseende end vore. Adskillige Medlemmer har givet Udtryk for deres Glæde over, at der atter er blevet rørt ved dette Spørgsmaal, som i de seneste Aar har trængt sig mere og mere paa, saa en Løsning inden for den nærmeste Fremtid er stærkt ønskelig. Nogle har dog anført, at der, ud over det vi har peget paa, er endnu en Ting, som bør ændres, nemlig Kilometerangivelserne, der bør være ens i Tjenestekøreplanen og La-Ordreerne. Der er dog ikke Tale om nogen Forglemmelse fra vor Side, og saa Spørgsmaalet om de uensartede Kilometerangivelser har vi været opmærksom paa, men vi vilde ikke gøre den sidste Artikel længere, og vi vil nu se lidt nærmere paa dette Forhold.

Alle midlertidige Hastighedsnedsættelser er som bekendt anført i La-Ordreerne, der udsendes hver Uge. Dér findes Oplysning om det nøjagtige Sted for Hastighedsnedsættelser og om Aarsagen til, at den sædvanlige Hastighed er nedsat — Sporforlægning, Broarbejde, Indlægning af Sporafstivning m. m. — Imidlertid stemmer de i La-Ordreerne anførte Kilometerangivelser i over Halvdelen af Tilfældene ikke med, hvad der staar i Tjenestekøreplanerne, hvilket

kan have sine Ubehageligheder for Lokomotivpersonalet, og det er jo dog Meningen med La-erne, at de skal være netop Lokomotivpersonalet til særlig Vejledning.

En Lokomotivfører starter f. Eks. med et Tog fra Korsør til København. Han ser i sin „La“, at der er nedsat Kørehastighed i km 36,20—35,70 mellem Viby og Roskilde. Han véd, at naar han kommer til Viby, er det ham ikke længere muligt at kunne aflæse Tallene i Kilometerstenene ved Siden af Sporet, og da han dog gerne vil vide, hvor omtrent Stedet for den langsomme Kørsel er, kigger han i sin Tjenestekøreplan, hvor han saa ser, at der ud for Viby staar 67,5 km og ud for Roskilde 78,7 km. Dette giver ham jo ikke megen Vejledning om, hvor km 36,20 er beliggende, men han har den Udvej at se i Køreplanen for den modsatte Togretning, og dér kan han se, at Roskilde ligger i km 31,3, Gøderup i km 37,7 og Viby i km 42,5, hvorefter han straks er klar over, at det Sted, hvor han skal køre langsomt, er kort efter, at han er kommet forbi Gøderup. Det var ulige lettere, hvis han umiddelbart i sin Tjenestekøreplan og udfor netop det Tog, han kører, kunde se nogenlunde hvor mellem de 2 Stationer den nedsatte Hastighed skulde begynde. Denne Lokomotivfører har dog i hvert Fald en Mulighed for at kunne skaffe sig denne omtrentlige Oplysning ved at slaa op et andet Sted; men mange Steder i vort lille Land er det anderledes. Vi anfører nogle Eksempler:

I Ugen fra 13.—19. Oktober blev det nødvendigt mellem Arden og Skørping at anordne en Hastighedsnedsættelse, som ikke var opført i

La-Ordren. I Randers giver man da Lokomotivføreren for et nordgaaende Tog en skriftlig Meddelelse om, at han kun maa køre 45 km/T. i km 221,4—221,7 mellem Arden og Skørping. Af Sikkerhedshensyn kigger han i sin Tjenestekøreplan, men dér staar 47,2 ud for Arden og 54,7 ud for Skørping, saa deraf bliver han jo ikke klo- gere, og det hjælper ham ikke at slaa op paa Planerne for den modsatte Køreretning; thi dér staar der 110,9 ud for Skørping og 118,4 ud for Arden.

Denne Lokomotivfører kan altsaa ikke erhverve sig nogen Forudbedømmelse af, hvor omtrent det er, han skal have nedsat sit Togs Hastighed.

Ser vi f. Eks. paa et Tog fra Fredericia til Struer ad den jyske Midtlængdebane, saa er der i „La“ Nr. 43 anordnet Hastighedsnedsættelse til 30 km/T. mellem Skibbild og Vildbjerg i km 26,9—25,8. I Tjenestekøreplanen staar der imidlertid 108,4 henholdsvis 114,7 km i den angivne Køreretning, og forsøger man den mod- satte Retning, finder man Angivelserne 40,7 ud for Vildbjerg og 47,0 km ud for Skibbild; ingen af Delene kan vejlede til, hvor omtrent km 26,9—25,8 er beliggende mellem de to angivne Stationer.

Vi tager en anden Hastighedsnedsættelse fra „La“ 43, f. Eks. Løbe Nr. 53 i km 25,0—27,0 mellem Svejlbæk og Silkeborg. I dette Tilfælde viser Køreplanen 46,1 km ved Svejlbæk og 53,0 ved Silkeborg. Heller ikke her hjælper det noget at prøve den omvendte Køreretning; thi dér er Kilometerangivelserne 81,8 ved Silkeborg og 88,7 ved Svejlbæk.

Saaledes kunde vi blive ved, men skal indskrænke os til kun at anføre endnu et Eksempel, nemlig Løbe Nr. 49 og 52 i „La“ 43. Det drejer sig om en Nedsættelse af Hastigheden til 20 km/T. i km 102,9—103,2 mellem Christianshede og Funder. Tjenestekøreplanen angiver 115,3 henholdsvis 121,9 km for de to Stationer i Køre- retningen mod Nord og 60,5 henholdsvis 67,1 km i den sydlige Køreretning; men intet om km 103.

Vi har nu vist nogle Eksempler paa, hvilke Forskelle der er mellem de Kilometerangivel- ser, vi læser i Tjenestekøreplanerne og dem, vi ser i Ordrene om Hastighedsnedsættelserne, og det behøver næppe nogen længere Forkla- ring, at noget saadant ikke tjener Lokomotiv- personalet til blot den mindste Vejledning un-

der deres ansvarsfulde Gerning ved Fremførelse af Togene. Efter vor Mening bør det imidlertid netop tilstræbes, at de forskellige udgivne, tjenstlige Bestemmelser er baade vejledende og stemmer med hinanden.

I de her kort omtalte forskellige Tilfælde vil vi gaa ud fra, at La-Ordrenes Kilometerangi- velse er de rigtige, nemlig det der faktisk staar paa Kilometerstenene paa de forskellige Stræk- ninger, og vi mener, at hver enkelt Station i Tjenestekøreplanen overensstemmende hermed burde have een bestemt Kilometerangivelse uden Hensyn til, hvilken Strækning den lig- ger paa (Herning, Hobro, Bramminge o. s. v.), og denne Angivelse skulde *altid* findes ud for vedkommende Stations Navn. Hvis der i Tje- nestekøreplanen havde staaet de rigtige Kilo- metertal ud for Arden (215,7) og Skørping (222,7), vilde den foran omtalte Lokomotivfører, som i Randers fik overrakt skriftlig Meddelelse om nedsat Kørehastighed i km 221,4—221,7, straks kunne have set i sin Køreplan, at det var lige uden for Skørping, han skulde køre langsomt.

Naturligvis indretter Lokomotivpersonalet deres Kørsel saaledes, at den er nedsat til det tilladte Maksimum, naar det „svage“ Sted pas- seres, men det vil være af Betydning paa flere Omraader, bl. a. af Hensyn til Brændslet, at man forud ved, hvor omtrent mellem to Stationer det er, man skal køre langsomt. I nede- staaende Illustration viser vi en Side af en

2562. — MARCHANDISES (PAC-OMNIB.).

POINTS kilométriques	DISTANCES inter-médiaires	TEMPS accordé	GARES	HEURES d'arrivée et de départ	TRAINS CROISEURS et de JONCTION	VITESSE
197,6			BAYONNE.....D	6 14		35
199,5	1,9	5'	B. de Mousserolles.	6 19	☐	
318,3	1,1	4'	P. St-Pierre-d'Irube	6 23	☐ I.D.A. V.I.	2519
	6,3	14'		24	☐	
312			Lahonce.....	6 38		
304,9	7,1	14'	Urt.....	7 04		
294,6	10,3	20'	Sames-Guiche.....	7 39	509	
287,8	6,8	13'	Peyrehorade.....	8 21	2559	
278,6	9,2	20'	Labatut.....	8 34	523	
270,2	8,4	20'	PUYOO.....A	9 15		30
				30	2523	
				9 50		

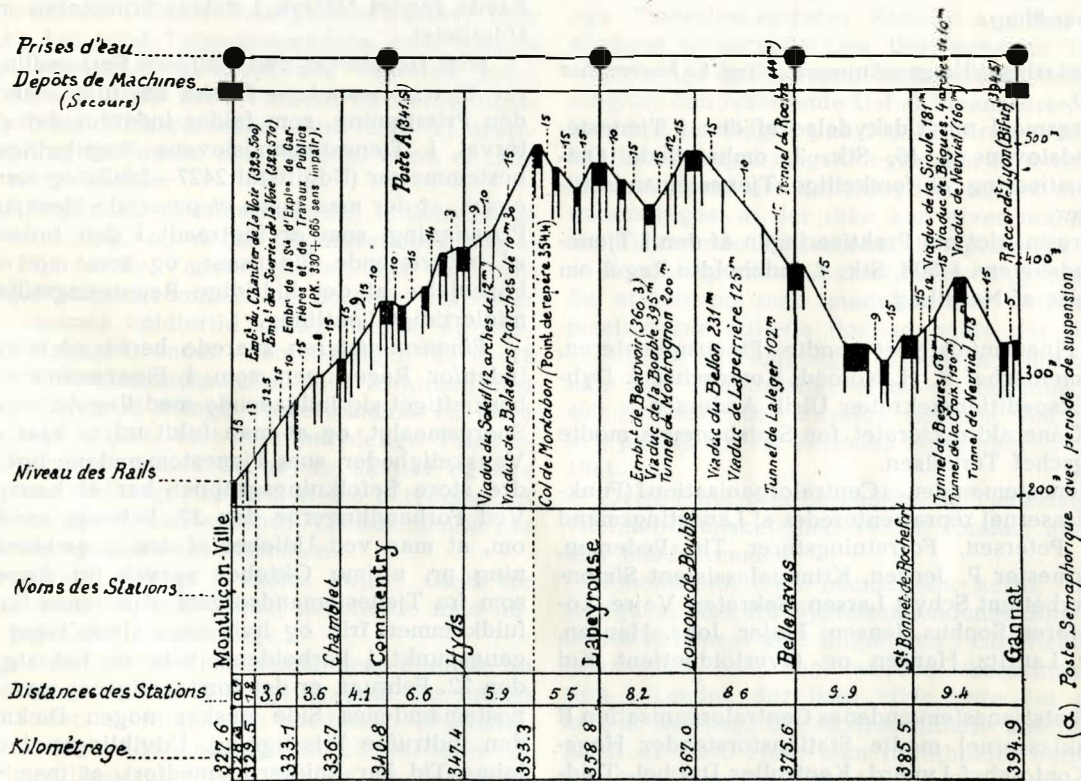
Tjenestekøreplan for et Stykke af Strækningen mellem Bayonne og Toulouse i det sydlige Frankrig. I Rubrikken længst til venstre er anført nogle Kilometertal, og det Tal, der staar ud for de enkelte Stationer, findes saa overalt, hvor den paagældende Station er anført. Det vil ses, at Kilometertallet først viser en Stigning fra 197,6 til 199,5, nemlig med de 1,9 km, der er mellem Bayonne og næste Station, hvorefter det pludselig springer helt op til 318,3 og saa gaar nedefter svarende til Afstanden mellem de enkelte Stationer. Dette har sin Forklaring i, at der fra Bayonne køres et Stykke mod Syd ad Strækningen Bordeaux—Hendaye (spansk Grænse), og Angivelserne i Køreplanen følger saa denne Strækning's Kilometertal. Ved den tredie Station drejer Toget imidlertid ind paa Banen mod Toulouse, og straks skifter Kilometerangivelserne over til dem, der gælder for denne Bane, hvor der fra Toulouse tælles opefter og i modsat Retning nedefter. Tænker vi os f. Eks., at Kilometerne paa den jyske Vestbane tæller fra Esbjerg til Thisted, medens de paa Vejle—Struer Banen tæller fra

Fredericia, vil Holstebro komme til at ligge i km 111,2 paa Strækningen Esbjerg—Struer, og dette skulde saa være Holstebros faste Kilometertal. Kommer man saa med et Tog fra Fredericia over Herning, vil man ved Anvendelse af samme Fremgangsmaade som i den gengivne franske Køreplan faa Kilometerangivelse 137,5 ved Stationen før Holstebro (Sønderport), men ud for Holstebro vil man springe ned paa km 111,2 som anført ovenfor.

Den hidtil anvendte Form, hvor Køreplan og La-Ordre ikke stemmer overens, er af mange fundet yderst uheldig, derfor bør ogsaa dette Spørgsmaal tages med i Overvejelserne om en anden og bedre Tjenestekøreplan.

Sluttelig vil vi, selv om det er af mindre Interesse end de øvrige omtalte Ting vedrørende Tjenestekøreplanen, oplyse, at der i de svenske Køreplaner tillige findes grafiske Planer og en lille Tegning af vedkommende Strækning i Profil. I de franske Køreplaner findes Banens Profil og andre Oplysninger derimod i større Tryk. Dette har næppe større Interesse for os; men vi bringer dog en Illustration heraf

PROFIL EN LONG ENTRE GANNAT ET MONTLUCON — N° 94

Længdeprofil af en kort Bane i Midtfrankrig.

som et yderligere Eksempel paa, hvorledes man andre Steder affatter Personalets Tjenestekøreplaner. Billedet viser en lille Strækning i Midtfrankrig, man kan f. Eks. se de forskellige Tunnelers Beliggenhed og deres Længde, Viadukternes Længde, for nogles Vedkommende Antal Brobuer m. m., alt sammen Oplysninger det selvsagt er af Betydning at have, men som vi dog sikkert kan undvære. Vore Medlemmer vil antagelig være tilfreds, blot der paa de øvrige berørte Punkter kan ske Forbedringer i Tjenestekøreplanen. Dette burde naturligvis helst ske nu, da der af Hensyn til Trykluftbremsens Ibrugtagen alligevel skal foretages adskillige Ændringer. Men selv om vore tidligere Betragtninger over dette Emne ikke har været drøftet i det Udvalg, som nu foreslaar de nysnævnte Ændringer, og der saaledes maa gives en vis rimelig Tid til Overvejelser, saa bør Spørgsmaalet dog løses snarest.

PROTOKOL

over

Forhandlingen den 12. Oktober 1940 mellem Finansministeren, de 3 Centralorganisationer og Danmarks Lærereforening.

Til Forhandling:

- I. Reguleringstillægsordningen efter 1. November 1940.
- II. Spørgsmaal om Udskydelse af den i Tjenestemandslovens § 46, Stk. 3, omhandlede Omklassificering af forskellige Tjenestemandstillinger.
- III. Spørgsmaalet om Praktiseringen af den i Tjenestemandslovens § 808, Stk. 4, indeholdte Regel om Ydelse af Natstillæg.

For Finansministeriet mødte Finansministeren, Departementschef K. H. Kofoed, Kontorchef J. Dybdal og Ekspeditionssekretær Ulrik Andersen.

For Generaldirektoratet for Statsbanerne mødte Afdelingschef Terkelsen.

Statstjenestemændenes Centralorganisation I (Funktionærklasserne) repræsenteredes af Landstingsmand Charles Petersen, Forretningsfører Th. Pedersen, Overpakmester P. Jensen, Kriminalassistent Simonsen, Overbetjent Schytt Larsen, Sekretær Vejre, Lokomotivfører Sophus Jensen, Plejer Johs. Hansen, Snedker Lauritz Hansen og Overtoldbetjent Kai Olsen.

For Statstjenestemændenes Centralorganisation II (Embedsklasserne) mødte Stationsforstander Høgsgaard, Kontorchef Lynard, Kontrollør Dræbel, Toldinspektør Thomas og Overassistent Holst Christensen.

For Danske Statsembetsmænds Samraad mødte Rektor Bang, Professor H. M. Hansen, Kontorchef Krog og Ekspeditionssekretær Strøm.

For Danmarks Lærereforening mødte Førstelærer K. A. Kristensen, Viceinspektør Munch-Poulsen, Lærer Christiansen, Lærer Nygaard og Overlærer Andreasen.

I. Vedrørende Reguleringstillæget.

Finansministeren aabnede Mødet og henviste til, at det ved de den 22. Februar 1940 sidst afholdte Forhandlinger blev aftalt, at Drøftelserne vedrørende Reguleringstillægsordningen skulde genoptages i indeværende Maaned, idet den nugældende Ordning, hvorefter der foruden 10 Portioner af Reguleringstillæget, der udredes med Hjemmel i Tjenestemandsløven, ydes et ekstraordinært Løntillæg paa indtil 14 Kr. maanedlig, udløber med Udgangen af Oktober Maaned. Ved de tidligere Forhandlinger var der stillet Centralorganisationerne i Udsigt, at der til Orientering vilde blive beregnet et Udgiftstal for Juli Kvartal 1940, og Ministeren oplyste, at medens Udgiftstallet for Januar Kvartal androg 3 181 Kr., viste en Beregning for Juli Kvartal en Stigning til 3 459 Kr. Ministeren forespurgte herefter, hvilke Forslag Centralorganisationernes Repræsentanter ønskede at fremsætte.

Landstingsmand Charles Petersen bemærkede hertil, at Centralorganisationerne ikke havde formuleret bestemte Krav, idet man imødesaa Forslag fra Regeringen om den lønmæssige Stilling, man vilde indrømme Statstjenestemændene efter 1. November uden Hensyn til den Prisstigning, som havde fundet Udtryk i det af Ministeren meddelte Udgiftstal.

Som fremhævet ved tidligere Forhandlinger nærer Tjenestemændene Ønske om fuld Dækning for den Prisstigning, som falder indenfor det store Interval i Tjenestemandsløvens Reguleringstillægsbestemmelser (Udgiftstal 2427—2842), og man mener ogsaa, at der maa tages et passende Hensyn til den Prisstigning, som er indtraadt i den forløbne Del af indeværende Finansaar, og som motiverer en Forhøjelse af det hidtidige Reguleringstillæg plus midlertidigt Løntillæg.

Finansministeren svarede hertil, at man saavel indenfor Regeringen som i Finansministeriet har beskæftiget sig indgaaende med Reguleringstillægs Spørgsmaalet, og at man fuldt ud er klar over de Vanskeligheder, som Tjenestemændene ligesom andre store Befolkningsgrupper har at kæmpe med. Ved Forhandlingerne den 22. Februar enedes man om, at man ved Udløbet af den nugældende Ordning pr. ultimo Oktober saavel fra Regeringens som fra Tjenestemandorganisationernes Side staa fuldkommen frit, og hvis man alene tager sit Udgangspunkt i Forholdene, som de lod sig overse den 22. Februar, er det forstaaeligt, at man fra Tjenestemændenes Side ønsker nogen Dækning for den indtrufne Prisstigning. Udviklingen i den forløbne Tid har imidlertid medført, at man ved Afgørelser i Dag maa tage afgørende Hensyn til Statens Finanser og Landets økonomiske og forsynings-

mæssige Forhold i det Hele. Det vil sikkert fra alle Sider blive erkendt, at den hidtidige Levestandard ikke lader sig opretholde, og at Arbejderklassen rammes haardt ved Arbejdsløshed eller nedsat Arbejdstid. Under disse Omstændigheder kan Tjenestemændene ikke forvente gennem Reguleringstillægsordningen at modtage Dækning for Prisstigningen, og det Spørgsmaal har endog rejst sig, om det ikke vilde være rimeligt at inddrage det midlertidige Løntillæg, der jo ikke er ordinært Led i den i Tjenestemandsløven hjemlede Lønordning, men en ekstraordinær Foranstaltning, der ikke alene er afhængig af Prisstigningen, men ogsaa af hvad Landets almindelige økonomiske Forhold tilsiger.

Under disse Omstændigheder vil der ikke kunne indrømmes nogen Forhøjelse af Tjenestemandslønningerne, men Regeringen er paa den anden Side kommet til det Resultat, at det alt taget i Betragtning vil være forsvarligt at opretholde Tjenestemændenes nuværende Lønordning uændret for Resten af indeværende Finansaar. Det maa imidlertid fremhæves, at der paa ingen Maade kan gives Løfte om Bevarelse efter 31. Marts 1941 af det midlertidige Løntillæg.

Ved Bedømmelsen af Regeringens Standpunkt maa det tages i Betragtning, at man for Arbejderne i det private Erhverv har likvideret den automatiske Lønregulering, og selv om det til Støtte for Ønsket om en Lønforbedring for de lavest lønnede Tjenestemænd maaske vil blive anført, at man for de lavest lønnede Arbejdere nylig har foretaget en Lønregulering, maa det herved erindres, at denne Regulering skyldtes Hensynet til den Arbejdsdeling, der gennemføres indenfor Arbejdernes Rækker, men som ikke har ramt Tjenestemændene, hvis Ansættelsesvilkaar under de herskende Tilstande indebærer store Fordele set i Forhold til Beskæftigelsen i private Virksomheder. Den faste Tjenestemandsstilling har under den Periode, vi nu er inde i, sine store Fordele.

Landstingsmand Charles Petersen erklærede, at Tjenestemændene og deres Organisationer meget vel har Øje for de Vanskeligheder, som den foreliggende Situation rummer. De Borgere, der lever af Løn, rammes imidlertid særlig haardt, og ligesom Erfaringerne under Verdenskrigen 1914—18 viste, at Tjenestemandstanden blev forarmet, maa det nu antages, at mange Tjenestemænd vil blive meget ringe stillet, idet den betydelige Prisstigning i Forbindelse med de højere Skatter og nye Afgifter har nedbragt Reallønnen saa betydeligt, at man for mange Tjenestemænds Vedkommende har nærmet sig et Eksistens-Minimum.

Tilsvarende gælder i endnu højere Grad for Pensionisterne, og især Enkepensionerne maa anses for ganske utilstrækkelige.

Meget taler for, at Tjenestemændene allerede nu faar Dækning for den Prisstigning, som har fundet Udtryk i det af Ministeren meddelte Udgiftstal, 3 459 Kr., der vilde berettigede til 12 Portioner af Reguleringstillæget i Stedet for de 10 Portioner, som nu ydes. Man er imidlertid klar over, at der maa vises Resignation, og selv om Urimeligheden

ved det store Interval i Reguleringstillægsordningen virker særlig haardt under de nuværende Forhold, og man stadig nærer Ønske om Intervalllets Ophævelse, vil man indskrænke sig til at stille Forslag om, at det midlertidige Løntillæg, der for Tiden April—Oktober 1940 er beregnet paa Grundlag af et aarligt Beløb paa 168 Kr., forhøjes for den resterende Del af Finansaaret med, hvad der svarer til 84 Kr. aarlig, d. v. s. med 7 Kr. maanedlig for de Tjenestemænd, der oppebærer Tillæget ubeskaaret.

Stationsforstander Høgsgaard udtalte, at det havde været en Skuffelse for Tjenestemændene, at det ikke havde vist sig muligt i større Omfang end det skete at dæmme op for Prisstigningen, som ramte meget haardt paa Tjenestemandsbudgetterne, og som motiverede en højere Aflønning.

Centralorganisation II kan fuldt ud tiltræde de af Landstingsmand Charles Petersen anførte Betragtninger og det af ham fremsatte Forslag om en Forhøjelse af det midlertidige Løntillæg.

Rektor Bang og Førstelærer Kristensen gav ligeledes deres Tilslutning til det stillede Forslag.

Finansministeren fremhævede paany, at det var aldeles nødvendigt, at Levestandarden blev sat ned, og at Reallønnen under disse Omstændigheder ikke kunde holdes paa samme Højde som hidtil. Ministeren omtalte i denne Forbindelse den af Regeringen fremsatte Plan til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden, der bl. a. forudsætter, at de beskæftigede Arbejdere lønnes lavere end efter de almindelige Løntariffer. Samtidig med Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger vil det være urigtigt at forøge Tjenestemændenes Købeevne ved Forhøjelse af deres nuværende Løn. Det fremsatte Tilbud om at forlænge den bestaaende Reguleringstillægs-Ordning for den resterende Del af Finansaaret, hvad der bevirker en Udgift paa 5 Mill. Kroner udover det bevilgede Reguleringstillægsbeløb, er derfor Maksimum af, hvad der kan tilbydes, og det maa stadig understreges, at der ikke kan gives noget Tilsagn om tilsvarende Ydelse efter 1. April 1941.

Landstingsmand Charles Petersen gjorde gældende, at selv om man imødekom det af Centralorganisationerne stillede Forslag, vilde der dog være en betydelig Nedgang i Tjenestemændenes Realløn, idet Udgiftstallet viste en Stigning paa ca. 400 Kr., som man foreslog udlignet ved et Løntillæg paa 35 Kr. for Perioden November 1940—Marts 1941.

Dette Forslag er beskedent, og Tjenestemændene vil have Vanskelighed ved at forstaa, at det ikke kan imødekommes.

Finansministeren bemærkede hertil, at det er rigtigt, at man fra Tjenestemændenes Side kan motivere Forslaget med Stigningen i Udgiftstallet, men heroverfor staar den samlede økonomiske Situation i Landet, der ikke vilde gøre det urimeligt helt at inddrage det ekstraordinære Løntillæg, som hidtil er ydet. Naar man opretholder dette Tillæg uændret, viser man derfor en Forstaaelse af Tjenestemændenes Vanskeligheder.

Landstingsmand Charles Petersen meddelte her-

efter, at han ansaa det for paakrævet, at Ministerens Tilbud blev drøftet nærmere indenfor Centralorganisation I, førend han paa Organisationens Vegne tog endelig Stilling til Forslaget.

Stationsforstander Høgsgaard, Rektor Bang og Førstelærer Kristensen ønskede ligeledes, at der blev givet Mulighed for interne Drøftelser i deres Organisationer.

Rektor Bang forespurgte Ministeren, om det nuværende Tillæg paa 10 pCt. til de paa Finansloven opførte Honorarer kunde forventes bibeholdt for den resterende Del af Finansaaret i Overensstemmelse med Princippet i den af Ministeren foreslaaede Ordning.

Finansministeren gav Tilsagn om at søge Tillæget opretholdt.

Det blev herefter aftalt, at Forhandlingerne vedrørende Reguleringstillægsordningen skulde genoptages i et nyt Møde Kl. 17.

II. Omklassificeringen af Bestyrerstillinger, jfr. Tjenestemandslovens § 46, Stk. 3.

Departementschef K. H. Koføed redegjorde for Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 46, Stk. 3, hvorefter Normeringslovsforslagene hvert 5. Aar kan omfatte en almindelig Regulering (Omklassificering) af Stillingerne som Stationsforstander, Postmester, Telegrafbestyrer, Toldforvalter, Fyrmester og lignende. Udenfor denne 5-aarige Regulering kan de paagældende Stillinger kun, hvis ganske særlige Forhold gør sig gældende, oprykkes i Lønning. Den sidste 5-aarige Regulering fandt Sted i Rigsdagssamlingen 1936/37 altsaa paa Normeringsloven for 1937/38. Den næste skal altsaa finde Sted i Rigsdagssamlingen 1941/42 med Virkning fra 1. April 1942.

I Skrivelse af 28. August d. A. har Generaldirektoratet for Statsbanerne gjort opmærksom paa, at dersom Reguleringen skal foregaa i næste Rigsdagssamling, skal man for Statsbanernes Vedkommende allerede i en nærmere Fremtid paabegynde Arbejdet med Stillingerne Indordning i Rækkefølge. Dette Arbejde tager almindeligvis ca. 1 Aar. Man gør endvidere opmærksom paa, at Tallene for Driftsaaret 1939/40 er uegnede som Grundlag for en saadan Regulering, og at Tallene for indeværende Finansaar formentlig vil være endnu mere afvigende fra Normalen. Statsbanerne mener derfor, at man enten maa gennemføre en Regulering paa Grundlag af Tallene 1938/39 eller udskyde Reguleringen, indtil der foreligger Statistik fra mindst eet Driftsaar med nogenlunde normal Trafik.

Man maa formentlig give Statsbanerne Ret i, at der ikke kan reguleres paa Grundlag af Tal, der er paavirkede af de af Krigen m. v. skabte ekstraordinære Trafikforhold, men det vil heller ikke være rigtigt at foretage en Regulering med Virkning fra 1. April 1942 til 1. April 1947 paa Grundlag af Tal, som er hentede fra Driftsaaret 1938/39, for selv om dette Driftsaar var normalt i gammel-dags Forstand, vilde det antagelig ikke komme til at svare til Trafiktallene for den Tid, der følger efter Krigen.

Finansministeriet er derfor mest stemt for, at der paa Normeringsloven for 1941/42 søges Hjemmel til, at den Regulering, som normalt skulde forelægges i næste Rigsdagssamling, udskydes indtil videre.

Stationsforstander Høgsgaard var enig i, at det vilde være u hensigtsmæssigt at foretage Reguleringen paa Grundlag af Tallene for Driftsaarene 1939/40 og 1940/41, men fandt ingen afgørende Betæneligheder ved at regulere paa Basis af Tallene fra sidste Normal-Aar. Taleren henstillede derfor, at man fulgte denne Fremgangsmaade bl. a. ogsaa under Hensyn til, at det forekom ham uheldigt, hvis man paa det omhandlede Punkt ændrede Tjenestemandsløven til Ugunst for Tjenestemændene.

Finansministeren foreslog, at man eventuelt undlod ved Forhandlingerne i Dag at tage endelig Stilling til Spørgsmaalet, der i saa Fald kunde genoptages ved de Forhandlinger, der antagelig vilde blive afholdt i Februar Maaned 1941 vedrørende Reguleringstillægsordningen for det kommende Finansaar.

Aidelingchef Terkelsen redegjorde nærmere for den Fremgangsmaade, der i Almindelighed blev fulgt indenfor Statsbanerne ved Udarbejdelsen af Regulerings-Grundlaget og erklærede, at man ikke foregreb noget ved nu at stille Sagen i Bero indtil Februar Maaned 1941.

Kontrollør Dræbel oplyste, at Forberedelserne til Reguleringen indenfor Postvæsenet kan tilendebringes i Løbet af kortere Tid og hævdede, at det vilde være forhastet allerede nu at træffe Bestemmelse i Sagen.

Man enedes herefter om at stille Spørgsmaalet i Bero indtil Februar 1941.

III. Nattillæget.

Departementschef K. H. Koføed gennemgik Bestemmelsen Tjenestemandslovens § 808, Stk. 4, der er saalydende:

„Nattillæg ydes kun, for saa vidt der i vedkommende Døgn — eller den Del af et Døgn, hvorfor Time- eller Dagpenge beregnes — maa overnattes (d. v. s. tilbringes mindst 4 Timer af Tidsrummet mellem Kl. 22 og 6) uden for vedkommendes Tjenestested, uden at der af Styrelsen stilles Soverum til Raadighed for den paagældende Tjenestemand. Ved Soverum forstås Værelse med Seng (Sove-sofa e. l.) og Sengeklæder eller tilsvarende Soveplads i Tog eller Skib. Et Værelse med flere Senge m. m. kan samtidig benyttes af flere Tjenestemænd og bevarer dog for hver enkelt Vedkommende Karakteren af et til hans Raadighed stillet Soverum.“

Organisationerne staar paa det Standpunkt, at der i alle Tilfælde, hvor der af Tjenestemanden tilbringes mindst 4 Timer af Tidsrummet mellem Kl. 22 og Kl. 6 udenfor vedkommendes Tjenestested, uden at der af Styrelsen stilles Soverum til Raadighed, skal ydes Nattillæg, hvadenten Tjenestemanden faktisk har søgt Logi eller ikke.

Ved Bestemmelsens Praktisering i de forskellige Styrelsesgrene har man imidlertid fulgt en

noget usantartet Praksis, idet Bestemmelsen i visse Tilfælde er praktiseret som af Centralorganisationerne hævdede, medens man i andre Tilfælde kun har ydet Tillæget, naar der faktisk har været overnattet, eller naar der før eller efter Tjenesten har været et rimeligt tjenestefrit Tidsrum.

I Skrivelse af 30. November 1939 fra Centralorganisationerne henstillede disse, at Bestemmelsen fremtidig overalt blev praktiseret i Overensstemmelse med Organisationernes ovenfor refererede Opfattelse.

Der blev i den Anledning indhentet Oplysninger fra Tolddepartementet, Post- og Telegrafvæsenet og Statsbanerne. Det fremgik heraf, at § 808, Stk. 4, ikke har praktisk Betydning indenfor Tolddepartementets Omraade.

Post- og Telegrafvæsenet oplyser, at man siden 1922 har praktiseret Lovbestemmelsen i Overensstemmelse med den af Centralorganisationerne hævdede Opfattelse.

Generaldirektoratet for Statsbanerne har oplyst, at man har sondret imellem, om Udførelsen af den paalagte Tjeneste vilde gøre det hensigtsløst at stille Soverum til Raadighed eller ikke. Man har ud fra den Betragtning tiltraadt, at der ydes Nat-tillæg, naar der mellem Tjenestens Afslutning og Hjemrejsens Paabegyndelse eller mellem Ankomsten og Tjenestens Begyndelse var et nogenlunde langt tjenestefrit Ophold, og da uden Hensyn til, om der var Udgift til Natlogi eller ej. Omvendt har man afslaaet at yde Nat-tillæg, naar Tjenestemanden ikke før eller efter Tjenesten har haft et rimeligt tjenestefrit Tidsrum.

Spørgsmaalet var herefter til Forhandling med Centralorganisationerne paa Mødet den 22. Februar 1940.

Landstingsmand Charles Petersen hævdede her, at Bestemmelsen siden 1922 havde været praktiseret i Overensstemmelse med Centralorganisationernes Opfattelse af Lovreglen, men at der i den seneste Tid var sket en Ændring i Fortolkningen til Skade for Tjenestemændene, der derfor maatte fremsætte Anmodning om, at den hidtidige Praksis opretholdtes.

Paa Finansministeriets Vegne gjorde Taleren gældende, at det er naturligt at opfatte Forholdet saaledes, at Bestemmelsens Formaal er at give Erstatning i de Tilfælde, hvor Soverum ikke har været stillet til Raadighed af Styrelsen, og hvor det altsaa i sig selv har været naturligt under Hensyn til Tjenesteforholdets Tilrettelæggelse at regne med den Mulighed, at Soverum overhovedet kunde benyttes.

Landstingsmand Charles Petersen mente ikke, at de af Generaldirektoratet trufne Afgørelser svarede til den Praksis, der som altovervejende Hovedregel blev fulgt i Statsbanernes Distrikter, og Landstingsmanden hævdede, at de reale Grunde i høj Grad taler for, at Nat-tillæget gives i alle Tilfælde, hvor Tjenesten medfører, at den paagældende maa tilbringe 4 Timer af Tiden mellem Kl. 22 og 6, uden at der stilles Soverum til Raadighed.

Finansministeren fremhævede under Forhandlin-

gen, at det efter de fremkomne Oplysninger om de af Generaldirektoratet trufne Afgørelser og Paastanden om, at Statsbanernes Distrikter praktiserede Reglen anderledes end af Generaldirektoratet forudsat, vilde være naturligt at indhente en fornyet Erklæring fra Generaldirektoratet, inden Finansministeriet tog Stilling til Sagen.

Man har herefter indhentet en fornyet Udtalelse fra Generaldirektoratet for Statsbanerne, der i Skrivelse af 30. September d. A. meddelte, at en Undersøgelse har vist, at Lovbestemmelsen som overvejende Hovedregel ogsaa af Distrikterne er praktiseret i Overensstemmelse med de af Generaldirektoratet tidligere fremhævede Synspunkter, idet Afgivelsen herfra kun har kunnet konstateres i et af Distrikterne i en kortere Periode for nogle Aar siden.

Der var derfor ikke efter Finansministeriets Opfattelse nogen Grund til at fravige det Standpunkt, man havde indtaget ved Forhandlingerne den 22. Februar.

Aldelingschef Terkelsen oplyste, at man efter Forhandlingerne i Februar havde anstillet nærmere Undersøgelser indenfor Statsbanernes Distrikter, hvorved det var fastslaaet, at den af Organisationerne hævdede Fortolkning ganske vist havde været fulgt i 2. Distrikt i et vist Omfang for nogle Aar siden, men senere forladt.

Landstingsmand Charles Petersen hævdede, at der før 1931 var rejst Tvivl om Lovbestemmelsens rette Forstaaelse, og at man for at tydeliggøre Reglen havde indsat Parantesen: „(d. v. s. tilbringes mindst 4 Timer af Tidsrummet mellem Kl. 22 og 6)“, idet man hermed har defineret Ordet: „overnattes“.

En Praktisering af Lovbestemmelsen overensstemmende med Centralorganisationernes Standpunkt er derfor juridisk holdbar og iøvrigt ganske rimelig under Hensyn til de Ulemper, der er forbundet med Natophold udenfor det sædvanlige Tjenestested.

Departementschef Kofoed fremhævede, at det er Hovedsynspunktet ved Fastsættelsen af de „særlige Ydelser“ til Tjenestemændene, at der skal skabes Dækning for faktiske Udgifter, og at det harmonerer daarligt med dette Synspunkt at yde Nat-tillæg i Tilfælde, hvor Tjenestemanden har været afskaaret fra at benytte Natlogi. Lovbestemmelsen siger jo ogsaa udtrykkelig, at Tillæget ikke kan ydes, naar der af Styrelsen stilles Soverum til Raadighed.

Landstingsmand Charles Petersen gjorde gældende, at den i Lovbestemmelsen indsatte Parantes ikke vilde have noget Formaal, hvis Reglen ikke skulde forstaaes som hævdede af Organisationerne.

Finansministeren kunde ikke dele denne Betragtning, idet Parantesens Betydning bestaar deri, at den fastslaaer, hvad der skal forstaaes ved Nattetid (Kl. 22—6), og hvor lang Tid (4 Timer) der skal tilbringes indenfor dette Tidsrum.

Det var iøvrigt Ministerens Opfattelse, at der intet var fremført, som kunde bevirke, at Finansministeriet skulde ændre sit ved Forhandlingerne

den 22. Februar indtagne Standpunkt og acceptere den af Centralorganisationerne hævdede Forstaaelse af Bestemmelsen.

Efter at forskellige Repræsentanter for Centralorganisationerne havde haft Ordet for kortere Bemærkninger, sluttede Forhandlingen, idet Landstingsmand Charles Petersen erklærede, at man nærmere vilde overveje, hvilken Stilling man burde tage til det af Finansministeriet indtagne Standpunkt.

Kl. 17 fortsattes Forhandlingerne, og Finansministeren gav Ordet til

Landstingsmand Charles Petersen, der meddelte, at den af Ministeren foreslaaede Ordning nu havde været drøftet i Centralorganisationerne, hvor Forslaget havde vakt Skuffelse, idet man havde regnet med større Imødekommenhed. Det var den almindelige Opfattelse, at der i hvert Fald for de lavest lønnede Tjenestemænds Vedkommende er al mulig Anledning til at give en Lønforhøjelse, og det var paalagt Taleren at opfordre Ministeren til at optage nærmere Forhandling herom. Hvis man indskrænker sig til at yde et forhøjet Tillæg til de lavt lønnede Tjenestemænd, vil Merudgiften ikke blive væsentlig, og Lønforbedringen er stærkt tiltrængt. Der kan endvidere henvises til den nylig stedfundne Lønregulering for de lavest lønnede Arbejdere i det fri Erhverv.

Finansministeren svarede hertil, at der ikke var Mulighed for at give Tjenestemændene større Indrømmelse, end der laa i det allerede fremsatte Tilbud, der tillod Opretholdelsen af de i Tjenestemandsløven hjemlede Lønninger plus et ekstraordinært Tillæg, som er indført under finansielle Forhold, der langt fra var saa stramme som de nuværende.

Naar der henvises til den seneste Lønregulering i det private Erhverv, maa det paany understreges, at denne Regulering er gennemført under Hensyn til Arbejdsdelingen, der jo ikke har ramt Tjenestemændene.

Ministeren sluttede med en Henstilling til Centralorganisationerne om at tiltræde den af ham foreslaaede Ordning.

Landstingsmand Charles Petersen beklagede, at Centralorganisationernes Forslag ikke lod sig gennemføre. Man vilde ingeniende nægte, at der var mange forskellige Hensyn, som maatte tages i Betragtning ved Spørgsmaalets Afgørelse, men Organisationernes seneste Forslag var beskedent.

Naar man imidlertid ikke fra Regeringens Side skønner at kunne strække sig videre end sket, og da det maa erkendes, at der ved Forslaget ydes Tjenestemændene en noget bedre Stilling, end den ordinære Tjenestemandsløvgivning hjemler, vil man dog efter Omstændighederne kunne tiltræde det af Ministeren fremsatte Forslag, idet man forudsætter, at det fremdeles er Regeringens Hensigt at fastholde det Standpunkt, at Tjenestemænd ikke skal deltage i Arbejdsdelingen.

Finansministeren bemærkede hertil, at han ikke var i Stand til at give noget bindende Tilsagn, men

at det var hans Opfattelse, at det angivne Standpunkt vilde blive fastholdt, saa vidt Situationen i Dag lod sig overskue.

Centralorganisationernes Repræsentanter tiltraadte herefter det af Ministeren stillede Forslag.

Finansministeren takkede for den herigennem udviste Forstaaelse og sluttede Forhandlingerne.

Mødet hævet.

Jubilæer.

Den 12. November kan Lokomotivfører *A. C. Hansen* (Nyborg), Korsør, fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Afd. 17 bringer dig herved sin Lykønsning i Dagens Anledning i Haabet om, at du endnu i mange Aar maa virke blandt os.

Søren.

Lokomotivfører *V. L. Nielsen*, Helsingør, fejrer den 13. November sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Lokomotivførerne i Hg. ønsker dig hjerteligt til Lykke paa din Jubilæumsdag og udtaler Ønsket om en god Tid for dig ved D. S. B. i de kommende Aar.

H. W. N.

Den 20. November kan Lokomotivfører *E. V. Pedersen*, Holbæk, fejre sit 25 Aars Jubilæum ved D. S. B.

Afdeling 13 bringer dig herved sin hjerteligste Lykønsning for Dagen og udtrykker Haabet om, at du maa bevare dit Helbred saaledes, at du endnu i mange Aar kan passe din Gerning ved Etaten.

Held og Lykke i Fremtiden.

M.

FREMLYSNING

En Guldring fundet.

Ved Rensning af Afløbsrørene i Lokomotivpersonalets Vaskerum i Thisted er der fundet en glat Guldring (Vielsesring). Den er meget slidt og ser ud til at have ligget i Rørene i mange Aar; men man kan med Forstørrelsesglas se 3—4 Kørneprikker i den.

Dersom nogen af vore Læsere har mistet en Ring, som svarer til den givne Beskrivelse, kan der rettes Henvendelse derom til Lokomotivfører E. A. Steen, Asylgade 15, Thisted.

Identitetsmærke.

Af og til hører man om et Barn, som er blevet borte, og som ikke er i Stand til at fortælle, hvor det er hjemmehørende. Det sker ogsaa, at der ved Ulykkestilfælde kan være Vanskeligheder ved at faa identificeret voksne tilskadekomne. Da den Tid, vi netop nu lever i, er særlig urolig, har forskellige Forretninger interesseret sig for dette Spørgsmaal, og man har i Handelen set en Del Mærker, Sølvplader e. l., i hvilke Navn, Bopæl m. v. er indgraveret. Man kan saa bære et saadant Mærke i en Kæde om Halsen eller ved et Armbaand.

Blandt dem, som har interesseret sig for dette Spørgsmaal, er ogsaa en københavnsk Dame, Fru Escherich, og hendes Forslag har den Fordel, at det er saa at sige gratis. Hun foreslaar, at man tager en almindelig Lærredslap af Størrelse ca. 5 × 10 cm — den skal dog helst være dobbelt — herpaa maler man med Mærkeblæk Navn og Adresse. Et saadant Identitetsmærke kan med nogle faa Sting hæftes paa Undertøjet, hver Gang man skifter dette.

Fruen, der er en Datter af afdøde Lokomotivfører Mottlau, har henvendt sig til en Række Autoriteter, der alle har anbefalet hendes Idé og fundet, at den er saa praktisk og dertil prisbillig, idet den faktisk intet koster, at Befolkningen burde tage under Overvejelse alle at bære et saadant Identitetsmærke paa sig.

Vi synes, at Fruens Idé er udmærket, det er ikke af Handelsinteresser, men af ren Interesse for sine Medmennesker hun beskæftiger sig med Spørgsmaalet, Folk skal selv fremstille Identitetsmærket, man skal blot være opmærksom paa, at der skal anvendes Mærkeblæk til Skriften; almindeligt Blæk duer ikke.

Udnævnelse fra 1.—11.—40:

- Motorfører I J. H. Pedersen, Fredericia, til Lokomotivfører, Padborg (min. Udn.).
- Motorfører I K. T. Pedersen, Helgoland, til Lokomotivfører, Hobro (min. Udn.).
- Motorfører I S. V. T. Monthell, Helgoland, til Lokomotivfører, Padborg (min. Udn.).
- Motorfører II T. P. Jørgensen, Enghave, til Lokomotivfører, Padborg (min. Udn.).
- Motorfører II V. Hansen, Enghave, til Lokomotivfører, Padborg (min. Udn.).

Forflyttelse efter Ansøgning:

Fra 15.—10.—40:

- Lokomotivfører S. A. Pedersen, Nyborg, til Odense.
- Lokomotivfyrbøder G. Lennø, Korsør, til Viborg.
- Lokomotivfyrbøder B. Holm, Korsør, til Struer.

Fra 1.—11.—40:

- Lokomotivmester II E. F. Sørensen, Korsør, ifølge Opslag til Aarhus H.
- Lokomotivfører A. E. J. Mogensen, Brande, til Herning.
- Lokomotivfører A. Andersen, Hobro, til Frederikshavn.
- Lokomotivfører K. E. Poulsen, Sønderborg H., ifølge Opslag til Køge med Funktion som Depotforstander.
- Lokomotivfører G. C. W. Zerahn, Tønder H., til Sønderborg H.

Afsked:

- Lokomotivfører J. S. Christensen, Skanderborg, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 31.—12.—40 (min. Afsked).
- Lokomotivfører R. T. Larsen, Fredericia, efter Ans. p. Gr. af Alder med Pension fra 31.—12.—40 (min. Afsked).

Dødsfald:

- Lokomotivfører N. P. Skou, Viborg, den 16.—10.—40.

Optaget som ekstraordinære Medlemmer.

pr. 1.—10.—40

pens. Lokomotivførere:

- S. A. Nielsen, Provst Hjortsvej 40, Nyborg.
- H. N. Pallesen, de Mezasvej 5, Aarhus.
- N. P. V. Madsen, Calvinsvej 46, Fredericia.
- R. Larsen, Kingstrup Ellegaard, Gelsted.
- Lokomotivmester A. M. Aagaard, Venøgade 10, 1., Struer.

REDAKTION: Soph. Jensen og E. Kuhn, førstnævnte ansvarhavende. Vestre Boulevard 45, København V.

Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 8 aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Vestre Boulevard 45, København V.

Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.

Postkonto 20 541.

Køb Deres

Forbrug af

Manufakturvarer hos

CARL CHRISTENSEN's Efterfølgere
CROME & GOLDSCHMIDT - VIBORG

Hans Albrechtsen

HERREEKVIPERING

Viborg

Gode Varer. Rimelige Priser.

Cigarforretningen „Phønix“

P. ANDERSEN

Mathiasgade 21 - Telefon 544

Vellagrede Cigarer - Tobakker og
Cigaretter i alle kendte Mærker

Støt vore Averterende!

CYCLECOMPAGNIET A/S

TELF. 1229

GRAVENE 10 - VIBORG

H. TRUE

LÆDERHANDEL

Vestergade Nr. 7-9
VIBORG

Alt i Tryksager -

Papirvarer - Stempler

JENS THOMSENS EFTF.
T. Bak Larsen. Telf. 922

Køb Deres Fisk

hos **Chr. Dons**
Telf 1550 - 1551

A. Hartvig — „Viola“

Telefon 1541 - Viborg - Gravene 7c

Altid friske Blomster, Kranse og Dekorationer
til billigste Priser

MØBLER Egen Fabrik - derfor billigst!

Viborg billigste Møbelmagasin - **A. HESHE**

Emil P. anbefaler

Kaffe-Frokost - 1.65 Kr.

KONDITORI Emil P
Mathiasgade 76

HUSK

**Carl Sørensens
Frisør-Salon**

4 Mandes Betjening Teatret

Det er en Selvfølge

at lade vaske i **Hartvigsens Vaskeri**
Store Pederstræde 8 - Tlf. 696

Husk Valdemar Mikkelsen

Altid billigst i Glas og Porcelæn m. m.

Besøg „Torvecafeen“! Telf. 332

Byens bedste Smørrebød og største Snaps

Drik

**Bryggeriet „Odin“s
Produkter**

Gør Deres Indkøb hos
D. L. F.s Annoncører i Viborg

Ode nse

AKTIESELSKABET

SKANDINAVISK GUMMI-COMPAGNI

REGNFRAKKER

Støt vore Averterende.

Langaa

Møbel- og
Ligkisteforretning

Tlf. Langaa 77 - Randers 1062
A. TRUESEN - LANGAA

OPTAGET

LAWAETZ POULSEN

Telefon 14

Kolonial - Isenkram

Kalundborg

N. JENSENS SØNNER

SNEDKERMESTRE - Kalundborg - Telf. 280

Køb Deres Møbler hos Fagmanden;
han yder Dem den bedste Garanti.

Leverandør til Feriehjemmet.

OPTAGET

Er Lyset i Uorden

da ring til Kalundborg 520

Kjær Christensen
aut. Installatør

Leverandør til Feriehjemmet

**Kallundborg
Plantemargarine**

Altid fineste Kvalitet
Hver Dag friskkærnet

Kallundborg Margarinefabrik
TH. A. JØRGENSEN

Chr. Jepsen

Stort Udvalg i moderne Ure
Briller og Barometre
Reparationer udføres

Telefon 600

Vilh. Nielsen og Søn

Slagtermestre

Kød- og Paalægsforretning
Cordilgade 10

Telefon 173. Kallundborg.

Leverandør til Feriehjemmet.

H. Hansen har det -

Monter Deres Hjem Ira

H. Hansens Møbelforretning

Kordilgade 54
Telf. 149

- MÆGTIGT TÆPPELAGER -